

מַה כְּתִיב בַּתְּרִיהַ (שמואל ב כג) וְהוּא הִכָּה אֶת אִישׁ
 מִצְרֵי אִישׁ מִרְאָה. הָכָא רָזָא דְקָרָא אָתָּא
 לְאוֹדְעָא, דִּי בְּכַל זְמַנָּא דִּישְׂרָאֵל חֲבוּ אִיהוּ אֶסְתַּלַּק
 וּמִנֵּעַ מִנִּיחֻוּ כָּל טָבִין וְכָל נְהוּרִין דְּהוּוּ נְהוּרִין לוּן.
 הוּא הִכָּה אֶת אִישׁ מִצְרֵי דָּא נְהוּרָא דְהָהוּא נְהוּרָא
 דְּהוּוּ נְהוּרָא לוּן לְיִשְׂרָאֵל. וּמָאן אִיהוּ מִשָּׂה. דְּכְתִיב,
 וְתֹאמְרֵנָה אִישׁ מִצְרֵי הֲצִילֵנוּ וְגו'. וְתַמָּן אֲתִילִיד וְתַמָּן
 אֲתַרְבִּי וְתַמָּן אֶסְתַּלִּיק לְנְהוּרָא עֲלָאָה.

אִישׁ מִרְאָה כְּמָה דְאֵת אָמַר (במדבר יב) וּמִרְאָה וְלֹא
 בְּחִידוֹת. אִישׁ כְּמָה דְאֵת אָמַר, (דברים לג) אִישׁ
 הָאֱלֹהִים. כְּבִיכּוּל בַּעֲלָה דְהָהוּא מִרְאָה כְּבוֹד יי.
 דְּזָכָה לְאִנְהַנָּא דְרַנָּא דָּא בְּכָל רְעוּתִיהַ בְּאַרְעָא מַה
 דְּלֹא זָכִי בַר נֶשׂ אֲתַרְא.

לשון הקודש

וְתֹאמְרֵנָה אִישׁ מִצְרֵי הֲצִילֵנוּ וְגו'. וְשָׂם
 נוֹלַד, וְשָׂם הַתְּנַדְל, וְשָׂם הַתְּעַלָּה לְאוּר
 עֲלִיזוֹן.

אִישׁ מִרְאָה - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר יב)
 וּמִרְאָה וְלֹא בְחִידוֹת. אִישׁ - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
 (דברים לג) אִישׁ הָאֱלֹהִים. כְּבִיכּוּל בַּעֲלָה שֶׁל
 אוֹתוֹ מִרְאָה כְּבוֹד ה', שְׂזָכָה לְהַנְהִיג אֶת
 הַדְּרָגָה הַזֶּה בְּכָל רְצוֹנוֹ בְּאַרְצָא מַה שֶּׁלֹּא
 זָכָה אִישׁ אַחֵר.

בִּיתָה לְבֶשׂ שְׁנַיִם, וְיִכּוּל לְסַבֵּל אִישׁ
 תְּזָקָה. עַד כָּאן סוּד הַכְּתוּב.

מַה כְּתוּב אַחֲרָיו? (שמואל ב כג) וְהוּא הִכָּה
 אֶת אִישׁ מִצְרֵי אִישׁ מִרְאָה. כָּאן סוּד
 הַכְּתוּב בָּא לְהוֹדִיעַ, שֶׁבְּכָל פַּעַם
 שִׁישְׂרָאֵל חֲסָאוּ, הוּא הִסְתַּלַּק וּמִנֵּעַ מֵהֵם
 כָּל הַשּׂוֹבוֹת וְכָל הָאוֹרוֹת שֶׁהֵיוּ מְאִירִים
 לָהֶם. הוּא הִכָּה אֶת אִישׁ מִצְרֵי - זֶה
 הָאוֹר שֶׁל הָאוֹר הַהוּא שֶׁהָיָה מְאִיר
 לְיִשְׂרָאֵל. וּמִי הוּא? מִשָּׂה, שְׂכַתוּב (שמות א)

וּבִיד הַמְצָרֵי חֲנִית. דָּא מִטָּה הָאֱלֹהִים דִּהוּא
 אַתְמַסַּר בִּידֵיהּ כְּמָה דְאַתְ דְּאֵת אָמַר, (שמות יז) וּמִטָּה
 הָאֱלֹהִים בִּידֵי. וְדָא אִיהוּ מִטָּה דְאַתְפְּרִי עֶרְב שַׁבַּת
 בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת וְחֻקֹּק בֵּיהּ שְׁמָא קְדִישָׁא גְלִיפָא
 קְדִישָׁא וּבְהַאי חָב בְּפִלְע כְּמָה דְאַתְ דְּאֵת אָמַר, (במדבר כ) וַיִּךְ
 אֶת הַפֶּלַע בְּמִטָּהּוּ פְּעָמִים. אָמַר לִיהּ קְדָשָׁא בְרִיךְ
 הוּא, מִשָּׁה לֹא יִתְבִּית לָךְ מִטָּה דִּילִי לְהַאי, תִּינִיךְ לֹא
 יֵהָא בִּידְךָ מִכָּאן וּלְהִלָּאָה.

מִיָּד וַיִּרְד אֵלָיו בַּשַּׁבָּט בְּדִינָא קְשִׁיָּא (שמואל ב כג) וַיִּגְזֹל
 אֶת הַחֲנִית מִיָּד הַמְצָרֵי. דְמִתְהִיא שְׁעָתָא
 אַתְמַנַּע מְנִיָּה וְלֹא הָוָה בִּידֵיהּ לְעֹלָמִין. וַיִּתְרַגְּהוּ
 בַחֲנִיתוֹ. עַל הַהוּא חוּבָא דְמִחָא בְּהַהוּא מִטָּה, מִת וְלֹא
 עָאֵל לְאַרְעָא קְדִישָׁא וְאַתְמַנַּע נְהוּרָא דָּא מִיִּשְׂרָאֵל.

לשון הקודש

בִּידְךָ מִכָּאן וּלְהִלָּאָה.

מִיָּד - וַיִּרְד אֵלָיו בַּשַּׁבָּט (שמואל-ב כג), בְּדִין
 הַקְּשָׁה, וַיִּגְזֹל אֶת הַחֲנִית מִיָּד הַמְצָרֵי.
 שְׁמֵהּשְׁעָה הַהִיא נִמְנַע מִכָּנּוּ וְלֹא הָוָה
 בִּידּוֹ לְעוֹלָמִים. וַיִּתְרַגְּהוּ בַחֲנִיתוֹ - עַל
 אוֹתוֹ הַחֲטָא שֶׁהִכָּה בַּמִּטָּה הַהוּא מִת וְלֹא
 נִכְנַס לְאַרְצָן הַקְּדוּשָׁה, וְנִמְנַע הָאוֹר הַזֶּה
 מִיִּשְׂרָאֵל.

וּבִיד הַמְצָרֵי חֲנִית - זֶה מִטָּה הָאֱלֹהִים
 שֶׁנִּמְסַר בִּידּוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות יז)
 וּמִטָּה הָאֱלֹהִים בִּידֵי. וְזֶה הַמִּטָּה
 שֶׁנִּבְרָא עֶרְב שַׁבַּת בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת וְחֻקֹּק
 בּוֹ הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ הַחֻקֹּק הַקְּדוּשׁ, וּבְזֶה
 חָטָא בְּפִלְע, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר כ) וַיִּךְ
 אֶת הַפֶּלַע בְּמִטָּהּוּ פְּעָמִים. אָמַר לוֹ
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: מִשָּׁה, לֹא לָזֶה נָתַתִּי
 לָךְ אֶת הַמִּטָּה שְׁלִי, תִּינִיךְ לֹא יִהְיֶה

(ס) מן השלשים הכי נכבד, אליו שלשים שנה עליון
 דאיהו נטיל מנהון ואנגיד לתתא, ומנייהו איהו
 הוה נטיל ואתקרב.

ואל השלשה לא בא, אנון הוה אתיאן לגביה ויהי
 ליה ברעותא דלבא, ואיהו לא הוי אתי
 לגביהון. ואף על גב דלא עאל במניינא וחושבנא
 דלהון, (שמואל ב כג) וישימהו דוד אל משמעתו. דלא
 אתפרש מלוחא דלביה (דף ו' ע"א) לעלמין. לית פירוודא
 להון לעלמין. דוד שם ליה לביה ואיהו לאו לדוד.
 בגין דתושבתן ושירין ורחמין דסיחרא עביד
 לשמשא, איהי משיכת ליה לגפה למחוי דיוריה
 בהדה. ודא איהו וישימהו דוד אל משמעתו.

נפלו רבי אלעזר ורבי אבא קמיה. אדהכי והכי
 לא חמו ליה. קמו ואסתכלו לכל סטרין ולא

לשון הקודש

אל משמעתו. שלא נפרד מלוח לבו
 לעולמים. אין להם פרוד לעולמים. דוד
 שם לבו אליו, והוא לא לדוד, משום
 שהתשבתות והשירים והאקבים
 שהלבנה עושה לשמש, היא מושבת
 אותו אליה שיהיה דיורו עמה, והו
 וישמהו דוד אל משמעתו.

נפלו רבי אלעזר ורבי אבא לפניו בין

מן השלשים - הכי נכבד, אלו
 שלשים שנה עליונים שנטל מהם
 והשפיע למטה, ומהם הוא היה לוקח
 ומתקרב.

ואל השלשה לא בא - הם היו באים
 אליו ונותנים לו ברצון הלב, והוא לא
 היה בא אליהם. ואף על גב שלא נכנס
 במנין והחשבון שלהם, (ס) וישמהו דוד

קָמוּ לִיָּהּ. יָתְבוּ וּבְכוּ וְלֹא יִכִּילוּ לְמַלְלָא דָּא לְדָא.
 לְבַתָּר שְׁעָתָא אָמַר רַבִּי אָבָא וּדְאִי הָא דְתַנִּינָן דְּבַכָּל
 אַרְחָא דְצַדִּיקִיָּא אֲזִלוּן וּמִילֵי דְאֲזַרִּיתָא בִּינֵיהוּ.
 דְאֲנָן זַכָּאִין דְּהֵהוּא עָלְמָא אֲתִיאן לְנַפְיָהוּן. וּדְאִי
 דָּא הוּא רַב הַמְּנוּנָא סָבָא דְאָתָּא לְגַבְּן מִהֵהוּא
 עָלְמָא לְגַלְגָּלָה לָן מִלִּין אֵלִין, וְעַד לָא נִשְׁתַּמּוּדַע
 בֵּיהּ אֲזַל לִיָּהּ וְאֲתַפְּסִי מִינָן. קָמוּ וְהוּוּ בָּעוּ לְמַטְעַן
 לְחַמְרֵי וְלֹא אֲזִלוּ, בָּעוּ לְמַטְעַן וְלֹא אֲזִלוּ. דְּחִילוּ
 וְאֲנַחוּ לִזְן לְחַמְרֵי. וְעַד יוֹמָא הוּוּ קָרְאֵן לְהֵהוּא אֲתָר,
 דִּוְךָ דְּחַמְרֵי.

פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר (תהלים לא) **מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר**
צִפְנַתָּ לִירְאִיךָ וְגו' פְּמָה הוּא טָבָא עֲלָאָה
 וְיִקְרָא דְזַמִּין קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְמַעְבַּד גַּבֵּי בְנֵי נֶשְׂאָ
 לְאֲנָן זַכָּאִין עֲלָאִין דְּחִלֵּי חֶטְאָה דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאֲזַרִּיתָא

לשון הקודש

והתפסה מעמנו. קמו, והיו רוצים לרפב על החמורים ולא הלכו. רצו לרפב ולא הלכו. פחדו והניחו את החמורים. ועד היום היו קוראים לאותו המקום מקום החמורים.

פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (תהלים לא) **מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנַתָּ לִירְאִיךָ וְגו'**. פְּמָה הוּא הַטּוֹב הָעֲלִיּוֹן וְהַנִּבְכָּד שְׁעֵתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹת לְבָנֵי אָדָם לְאוֹתָם

כך וכך לא ראו אותו. קמו והסתכלו לכל הצדדים ולא ראו אותו. ישבו ובכו ולא יכלו לדבר זה עם זה. אחר שעה אמר רבי אבא, ודאי זה ששנינו, שצדיקים הולכים ודברי תורה ביניהם, שאותם צדיקים של אותו העולם באים אליהם. ודאי זה הוא רב המנונא הזקן שפא אלניו מן העולם ההוא לגלות לנו את הדברים הללו, וטרם הפרגוהו, הלך לו

כִּד עָאֲלִין לְהֵהוּא עֲלֵמָא. טוֹבְךָ לָא כְּתִיב אֱלָא רַב
טוֹבְךָ. וּמָאן אִיהוּ (תהלים קמה) יִזְכֵּר רַב טוֹבְךָ יִפְיֵעוּ. וְדָא
אִיהוּ עֵנוּגָא דְחֵיִן דְּנִגְדִין מִעֲלֵמָא דְאֲתִי לְגַבִּי חֵי
עֲלָמִין דְּאִיהוּ יִזְכֵּר רַב טוֹבְךָ. וְדָאִי אִיהוּ (ישעיה ס"ג) וְרַב
טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְגו'.

תוּ מָה רַב טוֹבְךָ, הָכָא אֲנִלִּיף רָזָא דְחֲכֻמָּתָא וְכָל
רִזִּין אֲתִפְלִילוּ הָכָא, מ"ה, כְּמָה דְאֲתִמְר. רַב דָּא
אֵילָנָא ר"ב וְתַקוּף. בְּגִין דְאִית אֵילָנָא אַחְרָא זֹמְטָא
מִנֵּיהּ, וְדָא הוּא רַב וְאָעִיל לִיה בְּרוּם רְקִיעִין. טוֹבְךָ
דָּא אֹר דְאֲתִפְרִי בְיוֹמָא קְדָמָא. אֲשֶׁר צִפְנָת
לִירְאִיךָ בְּגִין דְגִנְזִי לִיה לְצַדִּיקֵיָא בְּהֵהוּא עֲלֵמָא.

פְּעֻלָּתָ דָּא גֵּן עֵדֶן עֲלָאָה. דְכְּתִיב, (שמות טו) מִכּוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלָּתָ יְיָ, וְדָא הוּא פְּעֻלָּתָ לְחוּסִים

לשון הקודש

כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְגָּנִי. רַב - זֶה הָעֵץ גָּדוֹל וְחֻזְקוֹ,
מִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ אֵילָן אַחַר קֶטֶן מִמֶּנּוּ, וְזֶה
הוּא גָּדוֹל וּמְכֻנָּסוֹ לְרוּם הָרְקִיעִים. טוֹבְךָ
- זֶה הָאֹר שֶׁנִּבְרָא בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן. אֲשֶׁר
צִפְנָת לִירְאִיךָ - מִשּׁוּם שֶׁגִּנְזָא אֹתוֹ
לְצַדִּיקִים בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם.

פְּעֻלָּתָ - זֶה גֵּן הָעֵדֶן הָעֲלִיּוֹן, שֶׁכְּתוּב
(שמות טו) מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלָּתָ ה' וְזֶהוּ
פְּעֻלָּתָ לְחוּסִים בְּךָ. נִגְדַּד בְּנֵי אָדָם - זֶה גֵּן

צַדִּיקִים עֲלִיּוֹנִים יִרְאִי חֲטָא שְׁמִשְׁתַּדְּלִים
בְּתוֹרָה, בְּשִׁנְכְּנָסִים לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם. לָא
כְּתוּב טוֹבְךָ, אֱלָא רַב טוֹבְךָ. וּמִי הוּא?
(שם קמה) יִזְכֵּר רַב טוֹבְךָ יִפְיֵעוּ. וְזֶהוּ עֵנוּג
הַחֵיִים שֶׁשׁוֹפְעִים מִהָעוֹלָם הַבָּא לְחֵי
הָעוֹלָמִים, שֶׁהוּא יִזְכֵּר רַב טוֹבְךָ. וְדָאִי הוּא
(ישעיה סג) וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְגו'.

עוֹד מָה רַב טוֹבְךָ, כָּאֵן נִחְקַק סוּד
הַחֲכֻמָּה, וְכָל הַסּוּדוֹת נִכְלְלוּ כָּאֵן. מ"ה -

בְּךָ. (בראשית מו ע"ב) נֶגְדַד בְּנֵי אָדָם דָּא גִין עֵדָן דְּלִתְתָּא
 דְּכָל צְדִיקָיָא תַּמָּן קִימֵי בְּרוּחָא, דְּאֵתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשׁ
 יָקָר, בְּגִנְנָא וְדִיוקְנָא דְּהֵאֵי עֲלֵמָא, וְדָא אִיהוּ נֶגְדַד
 בְּנֵי אָדָם, בְּהֵהוּא דִּיוקְנָא דְּבְנֵי אָדָם דְּהֵאֵי עֲלֵמָא,
 וְקִימֵי תַּמָּן, וּפְרַחֵי בְּאִירָא וְסִלְקֵי לְגוּ מְתִיבְתָּא
 דְּרְקִיעָא בְּהֵהוּא גִין עֵדָן דְּלְעִילָא. וּפְרַחֵי וְאִסְתְּחִיין
 בְּמַלְי נְהִירֵי אֶפְרַסְמוֹנָא דְּכִיָּא וְנַחְתֵי וְשָׂרָאן לְתַתָּא.
 וְלִזְמַנִּין אֶתְחַזִּין נֶגְדַד בְּנֵי אָדָם לְמַעַבְדַּד לִזֵּן נֶסֶן
 כְּמִלְאָכִין עֲלָאִין, בְּגִנְוֹנָא דְּחִזִּינָא הַשְׁתָּא נְהִירוֹ
 דְּבוּצִינָא עֲלָאָה וְלֹא זְכִינָא לְאִסְתְּפִלָּא וְלְמַנְדַּע רִזִּין
 דְּחֻכְמַתָּא יִתִּיר.

פְּתַח רַבִּי אַבָּא וְאָמַר (שופטים יג) וַיֹּאמֶר מָנוּחַ אֶל
 אִשְׁתּוֹ מוֹת נָמוֹת כִּי אֱלֹהִים רָאִינוּ, אֵף עַל
 גַּב דְּמָנוּחַ לָא הָוָה יָדַע מָאֵי עֲבִידְתִּיהּ, אָמַר הוֹאִיל

לשון הקודש

וְיִוְרָדִים וְשׁוּרִים לְמַטָּה. וְלַפְעָמִים נִרְאִים
 נֶגְדַד בְּנֵי אָדָם לַעֲשׂוֹת לְהֵם נֶסֶים כְּמוֹ
 מְלָאָכִים עֲלִיוֹנִים, כְּמוֹ שְׂרָאִינוּ עֲבָשׁוּ אֵת
 אֹר הַמַּאֲוֵר הָעֲלִיִּין, וְלֹא זְכִינֵנוּ לְהַסְתְּפִלָּא
 וְלִדְעַת בְּסוּדוֹת שְׁל חֻכְמָה יוֹתֵר.

פְּתַח רַבִּי אַבָּא וְאָמַר, (שופטים יג) וַיֹּאמֶר
 מָנוּחַ אֶל אִשְׁתּוֹ מוֹת נָמוֹת כִּי אֱלֹהִים
 רָאִינוּ. אֵף עַל גַּב שְׁמָנוּחַ לָא הָוָה יָדַע

הָעֵדָן שְׁלִמַטָּה שְׁכַל הַצְּדִיקִים עוֹמְדִים
 שָׁם בְּרוּחַ, שְׁנַתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשׁ יָקָר
 כְּצוּרָה וְדִיוקָן שְׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְזֵהוּ נֶגְדַד
 בְּנֵי אָדָם, בְּאוֹתָהּ צוּרָה שְׁל בְּנֵי אָדָם
 שְׁבַעֲוֹלָם הַזֶּה, וְנִמְצָאִים שָׁם וּפּוֹרְחִים
 בְּאִוִּיר וְעוֹלִים לְתוֹךְ יְשִׁיבַת הָרְקִיעַ
 בְּאוֹתוֹ גִין הָעֵדָן שְׁלִמַעְלָה. וּפּוֹרְחִים
 וְרוֹחֲצִים בְּמַלְי נְהִירוֹת אֶפְרַסְמוֹן מְהוּר,

וְכַתִּיב, (שמות לג) כִּי לֹא יֵרְאֵנִי הָאָדָם וְחִי, וְדַאי אֲנִי
 חַיִּינָן וְכַיִּין כְּךָ מוֹת נְמוֹת. וְאֲנִי חַמִּינָן וְזַכִּינָן לְנַחֲוֹרָא
 דָּא דְהוּא אֲזִיל בְּהַדָּן וְנִתְקַיִים בְּעֵלְמָא. דְהָא קְדָשָׁא
 בְּרִידָא הוּא שְׂדֵרִיָּה לְגַבְנָא לְאוֹדְעָא לָן רִזִּין דְחֻכְמָתָא
 דְגָלִי, וְזַפָּאָה חוֹלְקָנָא.

אֲזִלוּ, מָטוּ לְחַד טוֹרָא וְהוּא נָטִי שְׂמִשָּׂא. שָׂרוּ
 עַנְפִּין דְאֵילָנָא דְטוֹרָא לְאַקְשָׁא דָּא בְדָא
 וְאִמְרֵי שִׁירְתָּא. עַד דְהוּוּ אֲזִלִּי, שְׂמַעוּ חַד קָלָא
 תְּקִיפָא דְהוּוּ אָמַר בְּנֵי אֱלֹהִין קְדִישִׁין אֲנִין דְאֵתְּבַדְרוּ
 בְּנֵי חַיָּא דְהָא עֵלְמָא, אֲנִין בּוֹצִיעֵי בְּנֵי מְתִיבְתָּא,
 אֵתְּכַנְשׁוּ לְדוֹכְתֵייהוּ לְאַשְׁתַּעֲשַׁעָא בְּמֵאֲרִיכוֹן
 בְּאוֹרֵייתָא. דְחִילוּ אֵלִין וְקֵאִימוּ בְּדוֹכְתֵייהוּ וְיִתְבִּי.
 אִדְהָכִי נָפִיק קָלָא כְּמִלְקָדְמִין וְאָמַר טַנְרִין תְּקוּפִין
 פְּטִישִׁין רְמֵאִין הָא מְאֵרֵי דְגִזּוּנִין מְרַקְמָא בְּצִיּוּרִין

לשון הקודש

לְהַקְשִׁי זֶה עִם זֶה וְאָמְרוּ שִׁירָה. בְּעוֹדָם
 הוֹלְכִים, שְׂמַעוּ קוֹל אֶחָד חֲזַק שְׁהִיָּה
 אוֹמֵר: בְּנֵי אֱלֹהִים קְדוֹשִׁים, אוֹתָם
 שְׁהַתְּפַזְּרוּ בֵּין הַחַיִּים שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה,
 אוֹתָם מְאוֹרוֹת בְּנֵי הַיְשִׁיבָה, הַתְּקַבְּצוּ
 לְמִקּוֹמָם לְהַשְׁתַּעֲשַׁע עִם רְבוּנְכֶם בַּתּוֹרָה.
 פְּחָדוּ אֵלּוּ וְעַמְדוּ בְּמִקּוֹמָם וְיִשְׁבוּ. בֵּינְתִים
 יֵצֵא קוֹל כְּמוֹ מִקְדָּם וְאָמַר: סְלַעִים חֲזָקִים
 פְּטִישִׁים רְמֵים, הִנֵּה בַעַל הַגִּזּוּנִים מְרַקֵּם

מִהַ מַּעֲשָׂהוּ – אָמַר, הוֹאִיל וְכַתּוּב (שמות לג)
 כִּי לֹא יֵרְאֵנִי הָאָדָם וְחִי, וְדַאי אֲנִי רְאִינָה,
 וּמִשׁוּם כְּךָ מוֹת נְמוֹת. וְאֲנִי רְאִינָה וְזַכִּינָה
 לְאוֹר הַזֶּה שְׁהִיָּה הוֹלֵךְ עִמָּנוּ וְנִתְקַיֵּם
 בְּעוֹלָם, שְׁהִרֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלַח
 אוֹתוֹ אֵלֵינוּ לְהוֹדִיעֵנוּ סוֹדוֹת שֶׁל הַחֻכְמָה
 שְׁגִלָּה, אֲשֶׁרֵי חִלְקָנוּ.

חִלְכָנוּ. הִגִּיעוּ לָהֶר אֶחָד וְהִיָּתָה הַשְּׂמִשׁ
 נוֹטָה. הַתְּחִילוּ עַנְפֵי הָאֵילָן שֶׁל הָהָר